

25 grudnia 2007
Uroczystość Narodzenia Pańskiego

Msza w nocy

PIERWSZE CZYTANIE

Iz 9,1-3.5-6 *Syn został nam dany*

Czytanie z Księgi proroka Izajasza

Naród kroczący w ciemnościach ujrzał światłość wielką; nad mieszkańcami kraju mroków zabłysło światło. Pomnożyłeś radość, zwiększyłeś wesele. Rozradowali się przed Tobą, jak się radują we zniwa, jak się weselą przy podziale łupu. Bo złamałeś jego ciężkie jarzmo i drażek na jego ramieniu, pręt jego ciemnicy jak w dniu porażki Madianitów. Albowiem Dziecię nam się narodziło, Syn został nam dany, na Jego barkach spoczęła władza. Nazwano Go imieniem: Przedziwny Doradca, Bóg Mocny, Odwieczny Ojciec, Księżę Pokoju. Wielkie będzie Jego panowanie w pokoju bez granic na tronie Dawida i nad Jego królestwem, które On utwierdzi i umocni prawem i sprawiedliwością, odtąd i na wieki. Zazdrosna miłość Pana Zastępów tego dokona.

Oto Słowo Boże.

PSALM RESPONSORYJNY:

Ps 96,1-2,3 i 10ac,11-12,13

Dziś się narodził Chrystus Pan, Zbawiciel.

Śpiewajcie Panu pieśń nową,
śpiewaj Panu ziemio cała.
Śpiewajcie Panu, sławcie Jego imię,
każdego dnia głoscie Jego zbawienie.

Dziś się narodził Chrystus Pan, Zbawiciel.

Głoscie Jego chwałę wśród wszystkich narodów,
rozgłaszajcie cuda pośród wszystkich ludów.
Głoscie wśród ludów, że Pan jest królem,
będzie sprawiedliwie sądził ludy.

Dziś się narodził Chrystus Pan, Zbawiciel.

Niech się radują niebiosa i ziemia weseli,
niech szumi morze i wszystko, co je napędza.
Niech się cieszą pola i wszystko, co na nich rośnie,
niech wszystkie drzewa w lasach wykrzykują z radości.

Dziś się narodził Chrystus Pan, Zbawiciel.

Przed obliczem Pana, który już się zbliża,
który już się zbliża, by sądzić ziemię.
On będzie sądził świat sprawiedliwie,
a ludy według prawdy.

Dziś się narodził Chrystus Pan, Zbawiciel.

DRUGIE CZYTANIE

Tt 2,11-14 *Ukazała się łaska Boga, która niesie zbawienie wszystkim ludziom*

Czytanie z Listu świętego Pawła Apostoła do Tytusa

Ukazała się łaska Boga, która niesie zbawienie wszystkim ludziom i poucza nas, abyśmy wyrzekłszy się bezbożności i żądz światowych rozumnie i sprawiedliwie, i pobożnie żyli na tym świecie, oczekując błogosławionej nadziei i objawienia się chwały wielkiego Boga i Zbawiciela naszego, Jezusa Chrystusa, który wydał samego siebie za nas, aby odkupić nas od wszelkiej nieprawości i oczyścić sobie lud wybrany na własność, gorliwy w spełnianiu dobrych uczynków.
Oto Słowo Boże.

ŚPIEW PRZED EWANGELIĄ:

Łk 2,10-11

Alleluje, Alleluja, Alleluja

Zwiastuję wam radość wielką,
dziś narodził się nam Zbawiciel,
którym jest Jezus Chrystus.

Alleluje, Alleluja, Alleluja

EWANGELIA

Łk 2,1-14 *Dzisiaj narodził się nam Zbawiciel*

Słowa Ewangelii według świętego Łukasza

W owym czasie wyszło rozporządzenie Cezara Augusta, żeby przeprowadzić spis ludności w całym państwie. Pierwszy ten spis odbył się wówczas, gdy wielkorządcą Syrii był Kwiryniusz. Wybierali się więc wszyscy, aby się dać zapisać, każdy do swego miasta. Udał się także Józef z Galilei, z miasta Nazaret, do Judei, do miasta Dawidowego, zwanego Betlejem, ponieważ pochodził z domu i rodu Dawida, żeby się dać zapisać z poślubioną sobie Maryją, która była brzemienna. Kiedy tam przebywali, nadszedł dla Maryi czas rozwiązania. Porodziła swego pierworodnego Syna, owinęła Go w pieluszki i położyła w żłobie, gdyż nie było dla nich miejsca w gospodzie. W tej samej okolicy przebywali w polu pasterze i trzymali straż nocną nad swoim stadem. Naraz stanął przy nich anioł Pański i chwała Pańska zewsząd ich oświeciła, tak że bardzo się przestraszyli. Lecz anioł rzekł do nich: „Nie bójcie się! Oto zwiastuję wam radość wielką, która będzie udziałem całego narodu; dziś w mieście Dawida narodził się wam Zbawiciel, którym jest Mesjasz Pan. A to będzie znakiem dla was: Znajdziecie Niemowlę, owinięte w pieluszki i leżące w żłobie”. I nagle przyłączyło się do anioła mnóstwo zastępów niebieskich, które wielbiły Boga słowami: „Chwała Bogu na wysokościach, a na ziemi pokój ludziom, w których ma upodobanie”.
Oto słowo Pańskie.

Moje zamyślenie przy czytaniu Ewangelii.

Oto spełniło się proroctwo wypowiedziane przez proroka Izajasza. „Naród kroczący w ciemnościach ujrzał światłość wielką; nad mieszkańcami kraju mroków zabłysło światło.” Tak dawno oczekiwany Król narodził się w końcu, ale jakże dziwnie, niezauważony, w ciszy, w mroku nocy, w stajni. Tam właśnie narodził się On, „Przedziwny Doradca, Bóg Mocny, Odwieczny Ojciec,

Zamyślenia świąteczne

Książę Pokoju.” Tyko pasterze przynagleni przez aniołów poszli oddać pokłon Panu Zastępów, Królowi Królów. I nie trzeba tu zawilej egzegezy, nie trzeba wielkiej teologii, potrzeba tylko jednego, ugiąć kolana przed tym co się dokonało.

Bo oto stał się cud, sam Bóg zszedł na ziemię.
Oto stał się cud, Pan stanął wśród nas.
Oto stał się cud, Słowo Odwieczne, stało się ciałem,
Bóg ukazał nam swoje oblicze.
Bo oto stał się cud, w ciszy, w mroku stajni, narodził się Król.
Tak zwyczajnie, bez fanfar, tak zupełnie normalnie, stał się cud.
Cóż więc, starczy zatem słów, pognę też w ciszy oddać mu hołd.
Bo oto stał się cud.

Msza o świcie

PIERWSZE CZYTANIE

Iz 62,11-12 *Przyszedł Zbawiciel*

Czytanie z Księgi proroka Izajasza

Oto co Pan obwieszcza wszystkim krańcom ziemi: Mówcie do Córy Syjońskiej: «Oto twój Zbawca przychodzi. Oto Jego nagroda z Nim idzie i zapłata Jego przed Nim. Nazywać ich będą «Ludem Świętym», odkupionymi przez Pana. A tobie dadzą miano: «Poszukiwane», «Miasto nie opuszczone»».

Oto Słowo Boże.

PSALM RESPONSORYJNY:

Ps 97,1 i 6,11-12

Światło zablýśnie, bo Pan się narodził.

Pan króluje, wesel się ziemio,
radujcie się liczne wyspy!
Jego sprawiedliwość rozgłaszają niebiosy,
a wszystkie ludy widzą Jego chwałę.

Światło zablýśnie, bo Pan się narodził.

Światło wschodzi dla sprawiedliwego
i radość dla ludzi prawego serca.
Radujcie się w Panu sprawiedliwi
i sławcie Jego święte imię.

Światło zablýśnie, bo Pan się narodził.

DRUGIE CZYTANIE

Tt 3,4-7 *Bóg zbawił nas z miłosierdzia*

Czytanie z Listu świętego Pawła Apostoła do Tytusa

Gdy ukazała się dobroć i miłość Zbawiciela, naszego Boga, do ludzi, nie dla uczynków sprawiedliwych, jakie zdziałaliśmy, lecz z miłosierdzia swego zbawił nas przez obmycie

odradzające i odnawiające w Duchu Świętym. Wylał Go na nas obficie przez Jezusa Chrystusa, Zbawiciela naszego, abyśmy, usprawiedliwieni Jego łaską, stali się w nadziei dziedzicami życia wiecznego.

Oto Słowo Boże.

ŚPIEW PRZED EWANGELIĄ:

Łk 2, 14

Alleluje, Alleluja, Alleluja

Chwała Bogu na wysokościach,
a na ziemi pokój ludziom, w których ma upodobanie.

Alleluje, Alleluja, Alleluja

EWANGELIA

Łk 2,15-20 *Pasterze znaleźli Maryję, Józefa i Niemowlę*

Słowa Ewangelii według świętego Łukasza

W owym czasie wyszło rozporządzenie Cezara Augusta, żeby przeprowadzić spis ludności w całym państwie. Pierwszy ten spis odbył się wówczas, gdy wielkorządcą Syrii był Kwiryniusz. Wybierali się więc wszyscy, aby się dać zapisać, każdy do swego miasta. Udał się także Józef z Galilei, z miasta Nazaret, do Judei, do miasta Dawidowego, zwanego Betlejem, ponieważ pochodził z domu i rodu Dawida, żeby się dać zapisać z poślubioną sobie Maryją, która była brzemienna. Kiedy tam przebywali, nadszedł dla Maryi czas rozwiązania. Porodziła swego pierworodnego Syna, owinęła Go w pieluszki i położyła w żłobie, gdyż nie było dla nich miejsca w gospodzie. W tej samej okolicy przebywali w polu pasterze i trzymali straż nocną nad swoim stadem. Naraz stanął przy nich anioł Pański i chwała Pańska zewsząd ich oświeciła, tak że bardzo się przestraszyli. Lecz anioł rzekł do nich: „Nie bójcie się! Oto zwiastuję wam radość wielką, która będzie udziałem całego narodu; dziś w mieście Dawida narodził się wam Zbawiciel, którym jest Mesjasz Pan. A to będzie znakiem dla was: Znajdziecie Niemowlę, owinięte w pieluszki i leżące w żłobie”. I nagle przyłączyło się do anioła mnóstwo zastępów niebieskich, które wielbiły Boga słowami: „Chwała Bogu na wysokościach, a na ziemi pokój ludziom, w których ma upodobanie”.

Oto słowo Pańskie.

Zamyślenie przy drugim Czytaniu.

To narodziła się miłość, po to żeby mnie odkupić, po to, żebym nie został sam, narodziła się miłość, żeby mnie zbawić. Nie dlatego, jak poucza mnie Święty Paweł, że zasłużyłem na to, tylko dlatego, że to Bóg tak chciał, stało się tak bo On sam chciał darmo mi wszystko darować, On sam postanowił zejść na ziemię, jak powie Święty Paweł w innym miejscu swojego listu do Filipian to „On, istniejąc w postaci Bożej, nie skorzystał ze sposobności, aby na równi być z Bogiem, lecz ogołocił samego siebie, przyjąwszy postać sługi, stawszy się podobnym do ludzi”. Bóg stał się człowiekiem żeby mnie można było nazwać „Ludem Świętym” odkupionym przez samego Boga.

Msza w dzień

PIERWSZE CZYTANIE

Iz 52,7-10 *Cała ziemia zobaczy zbawienie Boże*

Czytanie z Księgi proroka Izajasza

O jak są pełne wdzięku na górach
nogi zwiastuna radosnej nowiny,
który ogłasza pokój, zwiastuje szczęście,
który obwieszcza zbawienie,
który mówi do Syjonu:

„Twój Bóg zaczął królować”.

Głos! Twoi strażnicy podnoszą głos,
razem wznoszą okrzyki radosne,
bo oglądają na własne oczy
powrót Pana na Syjon.

Zabrzmiście radosnym śpiewaniem,
wszystkie ruiny Jeruzalem!

Bo Pan pocieszył swój lud,
odkupił Jeruzalem.

Pan obnażył już swe ramię święte
na oczach wszystkich narodów;

I wszystkie krańce ziemi zobaczą
zbawienie naszego Boga.

Oto Słowo Boże.

PSALM RESPONSORYJNY:

Ps 98,1,2-3ab,3cd-4,5-6

Ziemia ujrzala swego Zbawiciela.

Śpiewajcie Panu pieśń nową,
albowiem uczynił cuda.

Zwycięstwo Mu zgotowała Jego prawica
i święte ramię Jego.

Ziemia ujrzala swego Zbawiciela.

Pan okazał swoje zbawienie,
na oczach pogan objawił swoją sprawiedliwość.
Wspomniał na dobroć i wierność swoją
dla domu Izraela.

Ziemia ujrzala swego Zbawiciela.

Ujrzały wszystkie krańce ziemi
zbawienie Boga naszego.
Wołaj z radości na cześć Pana, cała ziemi,
cieszcie się, weselcie i grajcie.

Ziemia ujrzała swego Zbawiciela.

Śpiewajcie Panu przy wtórze cytry,
przy wtórze cytry i przy dźwięku harfy.
Przy trąbach i przy dźwięku rogu,
na oczach Pana i Króla się radujcie.

Ziemia ujrzała swego Zbawiciela.

DRUGIE CZYTANIE

Hbr 1,1-6 *Bóg przemówił do nas przez Syna*

Początek Listu świętego Pawła Apostoła do Hebrajczyków

Wielokrotnie i na różne sposoby przemawiał niegdyś Bóg do ojców przez proroków, a w tych ostatecznych dniach przemówił do nas przez Syna. Jego to ustanowił dziedzicem wszystkich rzeczy, przez Niego też stworzył wszechświat. Ten Syn, który jest odblaskiem Jego chwały i odbiciem Jego istoty, podtrzymuje wszystko słowem swej potęgi, a dokonawszy oczyszczenia z grzechów, zasiadł po prawicy Majestatu na wysokościach. On o tyle stał się wyższym od aniołów, o ile odziedziczył wyższe od nich imię. Do którego bowiem z aniołów powiedział kiedykolwiek: „Ty jesteś moim Synem, Jam Cię dziś zrodził?” I znowu: „Ja będę Mu ojcem, a On będzie mi synem”. Skoro zaś znowu wprowadzi Pierworodnego na świat, powie: „Niech Mu oddają pokłon wszyscy aniołowie Boży”.

Oto Słowo Boże.

ŚPIEW PRZED EWANGELIĄ:

Alleluje, Alleluja, Alleluja

Zajaśniał nam dzień święty,
pójdźcie narody, oddajcie pokłon Panu,
bo wielka światłość zstąpiła dzisiaj na ziemię.

Alleluje, Alleluja, Alleluja

EWANGELIA

J 1,1-18 *Słowo stało się ciałem*

Początek Ewangelii według świętego Jana

Na początku było Słowo,
a Słowo było u Boga,
i Bogiem było Słowo.
Ono było na początku u Boga.
Wszystko przez Nie się stało,
a bez Niego nic się nie stało,
co się stało.
W Nim było życie,
a życie było światłością ludzi,
a światłość w ciemności świeci
i ciemność jej nie ogarnęła.
Pojawił się człowiek posłany przez Boga,
Jan mu było na imię.
Przyszedł on na świadectwo,

aby zaświadczyć o Światłości,
by wszyscy uwierzyli przez niego.
Nie był on światłością,
lecz posłanym, aby zaświadczyć o Światłości.
Była Światłość prawdziwa,
która oświeca każdego człowieka,
gdy na świat przychodzi.
Na świecie było Słowo,
a świat stał się przez Nie,
lecz świat Go nie poznał.
Przyszło do swojej własności,
a swoi Go nie przyjęli.
Wszystkim tym jednak, którzy Je przyjęli,
dało moc, aby się stali dziećmi Bożymi,
tym, którzy wierzą w imię Jego,
którzy ani z krwi,
ani z żądz ciała,
ani z woli męża,
ale z Boga się narodzili.
Słowo stało się ciałem
i zamieszkało między nami.
I oglądaliśmy Jego chwałę,
chwałę, jaką Jednorodzony otrzymuje od Ojca,
pełen łaski i prawdy.
Jan daje o Nim świadectwo i głośno woła w słowach: „Ten był, o którym powiedziałem: Ten,
który po mnie idzie, przewyższył mnie godnością, gdyż był wcześniej ode mnie”. Z Jego pełni
wszyscyśmy otrzymali łaskę po łasce. Podczas gdy Prawo zostało nadane przez Mojżesza, łaska i
prawda przysły przez Jezusa Chrystusa. Boga nikt nigdy nie widział. Jednorodzony Bóg, który
jest w łonie Ojca, o Nim pouczył.
Oto słowo Pańskie.

Moje zamyślenie przy czytaniu Ewangelii.

Na pierwszych stronach Biblii czytamy poemat o stworzeniu. Poemat o Słowie które było na początku, to co Ewangelista powtarza w prologu swojej Ewangelii. I oto słowo które było, przez które wszystko się stało przychodzi do swojej własności, przychodzi na świat, a świat Go nie poznaje. Na tym właśnie polega pierwszy grzech, Słowo przychodzi do świata i nie zostaje rozpoznane, kolejny grzech jest konsekwencją pierwszego, przychodzi do swoich, a swoi go nie przyjęli. Słowo zapowiadane, oczekiwane, przepowiadane przez proroków, Światłość Prawdziwa, nie rozpoznana, Światłość która świeci w ciemności, zostaje nie przyjęta, przez swoich, pomimo iż przysła do swojej własności. Przyszła zapowiadana, przez tego, który sam o sobie mówił, że nie jest światłością, nie jest Mesjaszem, zapowiadana przez tego, który miał przyjść przygotować drogę Panu, który był zapowiadany przez proroków. On został wzięty za Światłość prawdziwą, pomimo iż sam o sobie mówił, że po nim idzie większy od niego, że trzeba, aby on się zniżył by ten który jest Światłością Prawdziwą mógł się wywyższyć. Był wzięty za Światłość, pomimo tego iż sam mistrz nazwał go lampom czyli tym który niesie światło, sieci światłością Tego kto sam jet Światłem. Stało się tak, że na świecie było słowo, a świat go nie poznał i w konsekwencji nie przyjął. Lecz ci,

Zamyślenia świąteczne

---

którzy Go poznali, dostali moc, aby się stali dziećmi Bożymi.

Panie Jezu Chryste, dziękuję Ci za to, że dzięki Twojej łasce otrzymałem dar wiary, dziękuję za to, że mogę nazywać Cię Mistrzem, Nauczycielem i Panem. Spraw Panie, abym nie czynił tego tylko słowami, ale całym życiem świadczył o Twojej miłości.

26 grudnia 2007 r., Środa
Św. Szczepana, pierwszego męczennika – święto
Kolor szat liturgicznych – czerwony

PIERWSZE CZYTANIE

Dz 6,8-10;7,54-60 Ukamienowanie św. Szczepana

Czytanie z Dziejów Apostolskich

Szczepan pełen łaski i mocy działał cuda i znaki wielkie wśród ludu. Niektórzy zaś z synagogi, zwanej synagogą Libertynów i Cyrenejczyków, i Aleksandryjczyków, i tych, którzy pochodzili z Cylicji i z Azji, wystąpili do rozprawy ze Szczepanem. Nie mogli jednak sprostować mądrości i Duchowi, z którego natchnienia przemawiał. Gdy usłyszeli to, co mówił, zawrzały gniewem ich serca i zgrzytali zębami na niego. A on pełen Ducha Świętego patrzył w niebo i ujrzał chwałę Bożą i Jezusa, stojącego po prawicy Boga. I rzekł: „Widzę niebo otwarte i Syna Człowieczego, stojącego po prawicy Boga”. A oni podnieśli wielki krzyk, zatkali sobie uszy i rzucili się na niego wszyscy razem. Wyrzucili go poza miasto i kamienowali, a świadkowie złożyli swe szaty u stóp młodzieńca, zwanego Szawłem. Tak kamienowali Szczepana, który modlił się: „Panie Jezu, przyjmij ducha mego!” A gdy osunął się na kolana, zawołał głośno: „Panie, nie poczytaj im tego grzechu”. Po tych słowach skonał.

Oto Słowo Boże.

PSALM RESPONSORYJNY:

Ps 31,3cd-4.6 i 8ab.16-17

W ręce Twe, Panie, składam ducha mego.

Bądź dla mnie skałą schronienia,
warownią, która ocala.

Ty bowiem jesteś moją skałą i twierdzą,
kieruj mną i prowadź przez wzgląd na swe imię.

W ręce Twe, Panie, składam ducha mego.

W ręce Twoje powierzam ducha mego:

Ty mnie odkupisz, Panie, Boże.

Weselę się i cieszę się Twoim miłosierdziem,
boś wejrzał na moją nędzę.

W ręce Twe, Panie, składam ducha mego.

W Twoim ręku są moje losy,
wyrwij mnie z rąk wrogów i prześladowców.

Niech Twoje oblicze zajaśnieje nad Twym sługą:
wybaw mnie w swym miłosierdziu.

W ręce Twe, Panie, składam ducha mego.

ŚPIEW PRZED EWANGELIĄ:

Ps 118,26a i 27a

Alleluje, Alleluja, Alleluja

Błogosławiony, który przybywa w imię Pańskie,
Pan jest Bogiem i daje nam światło.

Alleluje, Alleluja, Alleluja

EWANGELIA

Mt 10,17-22 *Duch Ojca waszego będzie mówił przez was*

Słowa Ewangelii według świętego Mateusza

Jezus powiedział do swoich Apostołów: „Miejcie się na baczności przed ludźmi. Będą was wydawać sądom i w swych synagogach będą was biczować. Nawet przed namiestników i królów będą was wodzić z mego powodu, na świadectwo im i poganom. Kiedy was wydadzą, nie martwcie się o to, jak ani co macie mówić. W owej bowiem godzinie będzie wam poddane, co macie mówić. Gdyż nie wy będziecie mówili, lecz Duch Ojca waszego będzie mówił przez was. Brat wyda brata na śmierć i ojciec syna; dzieci powstaną przeciw rodzicom i o śmierć ich przyprawią. Będziecie w nienawiści u wszystkich z powodu mego imienia. Lecz kto wytrwa do końca, ten będzie zbawiony’.

Oto słowo Pańskie.

Moje zamyślenie przy czytaniu Ewangelii.

Jezus mówi wprost, że Apostołów czekają trudne chwile. Mówi o prześladowaniu, o tym, że czekają ich sądy, biczowanie, obelgi. Nie trzeba było na to długo czekać, zaraz po wniebowstąpieniu Pana, zaczęły pierwsze prześladowania. Najpierw Apostołowie, potem diakon Szczepan. Nie martwił się co ma mówić, jak ma się bronić, zgodnie z tym czego nauczał Pan. Nauczyciel nie zostawił go samego, dał mu Ducha którego mądrości nie mogli pojąć jego oprawcy. Pan spełnił swoją obietnicę, a Szczepan swoim życiem dał świadectwo o Jezusie. Nie bał się, bo Pan był z nim. Tyle razy mam okazję dać świadectwo, a tego nie robię, ja się boję mimo to, że Pan jest zemną, mimo to, że nikt za to, że wierzę w Boga nie skarże mnie na śmierć, pomimo tego nie potrafię być jak Szczepan, do końca z Jezusem, a On ze mną jest zawsze.

Jezu Chryste, przepraszam Cie, że nie potrafię być mocny w wierze i otwarcie głosić, Ty jesteś moim Panem i Zbawicielem. Jezu tak bardzo pragnę być blisko Ciebie daj mi proszę dużo siły i spraw by nigdy mi nie zabrakło odwagi do tego, aby głosić Dobrą Nowinę. Ty Jezu jesteś moim Panem i Zbawicielem.